

ACCIÓ CATALANA

PUBLICACIÓ SETMANAL

Redacció i administració: Trafalgar, 14. - Barcelona.

L'ESFORÇ DE TOTS

Cal llegir les lletres que arriben a les oficines d'ACCIÓ CATALANA o a la redacció del nostre setmanari per comprendre com l'ideari que propugnem ha estat rebut pels patriotes íntegres amb puríssim fervor i amb justa comprensió. De totes les comarques de la nació, o d'arreu del món on se troba un català rebem proves franques i sinceres de l'entusiasme que la tasca que havem emprès ha desvetllat en els cors fidels.

Si aquestes adhesions, però, són estimuladores, si aquest saber-se comprès, seguit i ajudat per les voluntats més nobles del país, dobla el nostre afany i precipita, per dir-ho així, les nostres activitats, la realitat, observada en tota la seva nuesa i cruesa, ens obliga a cada moment a fer-nos reflexions seriosíssimes.

Mai com ara la intel·ligència i la voluntat dels patriotes íntegres no havia estat tan disposada a col·laborar a l'obra de renacionalització i d'alliberament de la Pàtria; mai com ara tants de cors no havien cremat amb l'ardència d'avui davant l'altar de Catalunya; mai com ara un exèrcit tan nombros d'adolescents no havia tan estat disposat a una mobilització ràpida i ardida tan tost els fos ordenada; mai com ara l'adversari no havia estat tan inhàbil en els seus ordenaments ni tan descurós en els seus propòsits. En canvi, mai com ara una tan temible lentitud no havia estat observada en la massa ni un "deixem fer" tan revoltant no havia simbolitzat l'ideal polític dels pretesos representants de la nostra terra.

Què s'esdevé doncs a Catalunya? Per què amb tots els elements necessaris per a promoure l'avenç dels patriotes i per a distribuir les forces d'atac i de defensa segons l'estratègia nacionalista assenyalarà, l'aixecament es fa amb tanta de lentitud? Aneu a una ciutat, a una vila, a un llogaret qualsevol de la Pàtria i esteneu un cens naciona-

lista. Nosaltres ho havem intentat en indrets diferents, diverses vegades; el resultat ha estat magnífic: cada català, com a tal, independentment del jou polític que li detenta la seva personalitat original, és un patriota, és un nacionalista, és, sobretot, un home disposat a enrolar-se sota la bandera de Catalunya per a lluitar per la llibertat de la nació. Republicà o carlí, elector d'En Pere o d'En Berenguera, és cada català un patriota que ha adoptat determinada etiqueta política per interès noble o baix, per inèrcia i, àdhuc, per escepticisme. En rigor se li en dóna. Parleu-li de dret al cor i a la voluntat i l'home català emergeix altiu i ardit.

ACCIÓ CATALANA ve a rompre aquesta monotonia política, a destorbar el son beat, a reeducar els nacionalistes que han acabat per ignorar el sentit primitiu i únic d'aquest nom, a aplegar els elements dispersos, a enrolar-los sota la bandera santa, a mobilitzar-los, a promoure l'avenç definitiu, a distribuir les forces d'atac i les forces de defensa, a posar, en fi, Catalunya en aquell estat moral de guerra al qual ens havem vingut referint.

Davant la somnolència de tants, cal que l'esforç dels que han tocat a diana sigui tenaç; que els inscrits a hores d'ara, és considerin també mobilitzats i que tants d'adictes de Catalunya o de fora com ens escriuen, recordin que la tasca primera i única del nostres amics ha d'ésser *actuar* sense repòs.

CORRESPONDÈNCIA

(Anglaterra) Reading, oct 19 2

Els que havem portat a la realitat aquelles il·lusions que tot fadrí ha sentit en els seus vint anys, aquelles ànsies d'arriscar-se a provar les ales totjust articulades després de l'esquerament, podem dir el saludable d'aqueixa volada i tot el valor emotiu que enclou un viatge món endins.

Només aquelles blaves il·lusions primiceres poden donar un tast d'aqueixes realitats de després. Però vet-ací

tot un altre món d'emocions, insospitades que es presenta si s'escau que aquest viatge el faci un català, si en dir *català* volem significar tot el valor intrínsec de la paraula.

Per a un fadrí de qualsevol altra terra, certament que és una cosa delitosa també, però per a un català hi ha talment tot un sobrepuig d'emocions com si se li volgués fer més palesa la sort que per ell representa només l'haver nascut català.

Ningú, sinó els que ho havem viscut, no es pot imaginar el que significa anar pel món amb una pàtria nova a ensenyar i una terra no descoberta encara, que com altra terra de promissió és tot un miracle de bellesa, d'harmonia i de llum.

Només aquelles paraules simbòliques de l'estricta *català* Maragall, adreçades a *la flor del Pireneu* (una princesa que el trobador enyorava) que fan: "...era tan de mena graciòsa que entorn tothom li feia mitja riolla", poden donar el sentit just de la manera com el món rep aqueixa nova pàtria que com missatger misteriós li descobriu als seus ulls meravellats.

Jo els he vistos els estrangers mirar-me amb ulls tots entelats d'il·lusió, talment infants escoltant un conte de fades! Per aqueixes terres del Nord, tan pobres de sol i tan mancades de color i de llum, he trobat gent que esguardant-me com a un il·luminat, com a un llunyà Fakir, com a altre Zarathustra, han escoltat les meves narracions amb l'alè sospès i resseguint els meus gestos amb els ulls tot cobdiciosos perquè els transportaven quelcom del nostre ardor, ells que no tenen la gràcia expressiva del gest que acompanyi aquella paraula, grisa com el seu cel, que se'ls escapa de la boca totjust oberta.

S'han sentit venturosos de saber-ho, han sentit fretura de volar-hi, s'han sentit neguitosos de dir-ho a tothom, d'escampar una crida pregonant la bona nova! Quan els he ensenyat fotografies del Pireneu, del Montseny, del Montserrat, de la Costa Brava, m'han preguntat, ja certs de que no es tractava d'encís ni de fantasies:

—Però, com és que la gent no ho

25 CTS.

